

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně **Mgr. D.H., MBA**, bytem ■■■, zastoupené Mgr. Davidem Rolným, advokátem AK Spolak, s.r.o., se sídlem 8. března 20/13, Liberec 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2014, č. j. OD 497/14-3/67.1/14141/Rg,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 6. 2014, č. j. OD 497/14-3/67.1/14141/Rg, se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 15. 4. 2014, sp. zn. 4163/2013/SPR/OPŘ/1062-Dpř/Tá, č. j. 31451/2014. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o tom, že žalobkyně nese odpovědnost za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť nerespektovala § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, když jako provozovatelka motorového vozidla nezajistila, aby při užití vozidla značky ■■■, RZ: ■■■, na pozemní komunikaci byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť blíže neustanovený řidič dne ■■■ v ■■■ hodin, dne ■■■ v ■■■ hodin a dne ■■■ v ■■■ s tímto vozidlem neoprávněně stál (parkoval) v ■■■, v ulici ■■■, v úseku označeném dopravní značkou IP 13c s dodatkovou tabulí E 8d - parkoviště s parkovacím automatem s úsekem platnosti a směrem umístění automatu – bez uhrazení příslušného poplatku, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a toto jednání vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento správní delikt byla žalobkyni podle § 125f

odst. 3 ve spojení s § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Zároveň jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobkyně v žalobě nerozporuje skutková zjištění správních orgánů, za nesprávné však považuje právní závěry, k nimž správní orgány dospěly. Žalobkyně namítá, že nařízení statutárního města Jablonec nad Nisou ve spojení s rozhodnutím o umístění dopravního značení, resp. jeho dodatečných informací je nicotné a jako takové nemůže založit účastníku silničního provozu povinnost, jejímž porušením by následně mohlo dojít ke spáchání přestupku. Žalobkyně je přesvědčena, že uložení povinnosti prostřednictvím dodatkové tabulky nebo informace umístěné na parkovacím automatu musí nutně podléhat schvalovacímu režimu vlastnímu pro uložení povinnosti prostřednictvím svislého dopravního značení. Nařízení o stanovení omezení míst k parkování nebo uložení pravidel při parkování na určeném úseku pozemní komunikace v obci je hromadným rozhodnutím o umístění svislého dopravního značení, respektive hromadným uložením povinnosti na úseku parkování. Jako takové naplňuje materiální znaky opatření obecné povahy, na jehož základě je umísťováno jednotlivé svislé dopravní značení. V řízení před správním orgánem bylo prokázáno, že dopravní značka byla na místo umístěna před asi 15 lety, po celou dobu byla měněna její dodatková tabulka nebo informace na parkovacím automatu pouze z blíže nedefinovaného rozhodnutí obce v rámci její samostatné působnosti v souvislosti s vydáváním nařízení o úpravě parkování. Pokud byla informace na parkovacím automatu nebo dodatkové tabulce upravena pouze v důsledku nařízení rady statutárního města Jablonec nad Nisou, jednalo se o rozhodnutí učiněné nepříslušným orgánem a je tedy nicotné. Pokud se informace dostala na parkovací automat nebo na dodatkovou tabulku pouhou delegací od orgánu samosprávy v rámci statutárního města, je takové rozhodnutí opět nicotné, protože nemělo správnou formu. Žalobkyně odkazuje na § 78 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), dle kterého je správní orgán povinen k nicotnému rozhodnutí přihlížet ex officio, a na § 57 téhož zákona, podle něhož pokud vydání rozhodnutí závisí na vyřešení otázky, která nespadá do pravomoci správního orgánu, má tento možnost podat podnět orgánu příslušnému k vyřešení tzv. předběžné otázky, a do té doby přerušit vedení správního řízení. Žalobkyně má za to, že nařízení o regulaci parkování v místě, kde měl být podle správního orgánu spáchán přestupek přesně určeným řidičem, společně s rozhodnutím o změně informací na parkovacím automatu, respektive na dodatkové tabulce dopravního značení, jsou nicotným aktem. Pokud byl příkaz na svislém dopravním značení uložen na základě nicotného správního aktu, není jím řidič vázán. Žalobkyně proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření žalovaný odkázal na své rozhodnutí a citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009 - 83, dle něhož je dopravní značka opatřením obecné povahy, a tudíž správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že se na ni musí nahlížet jako na zákonnou až do okamžiku, kdy příslušný orgán vysloví její nezákonnost.

Z předloženého správního spisu soud ověřil skutečnosti rozhodné pro posouzení projednávané věci:

Dne 15. 4. 2014 vydal Magistrát města Jablonec nad Nisou rozhodnutí, kterým uznal žalobkyni odpovědnou za výše popsaný správní delikt. Uvedl, že předmětné dopravní značení

je na místě již 15 let, bylo umístěno se souhlasem tehdejšího dopravního inspektorátu. Jedná se o dopravní značení IP 13c s dodatkovou tabulí E 8d, které je ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu opatřením obecné povahy a je tudíž správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že se na dopravní značku musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost. Nařízení statutárního města Jablonec nad Nisou o placeném stání motorových vozidel na místních komunikacích na území města č. 1/2013 nemá vliv na umístění stávajícího dopravního značení, pouze nově upravilo režim parkování vozidel. Řidič vozidla jako účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen se řídit a respektovat § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Pokud toto zákonné ustanovení porušuje, vykazuje jeho jednání znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Řidič vozidla provozovaného žalobkyní § 4 písm. c) zákona o silničním provozu nerespektoval, neboť se neřídil informativní značkou provozní IP 13c, která označuje placené parkoviště. Dle § 12 odst. 1 písm. p) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava řízení provozu na pozemních komunikacích, se řidič musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (hodinách).

Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala. O podaném odvolání rozhodl žalovaný tak, že jej zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Uvedl, že se plně ztotožňuje s tím, jak správní orgán prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil. Dále konstatoval, že nařízení statutárního města Jablonec nad Nisou o placeném stání motorových vozidel na místních komunikacích na území města Jablonec nad Nisou ze dne 18. 4. 2014, č. 1/2013, není v rozporu se zákonem. Odkázal na § 12 odst. 1 písm. p) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, kde je uvedeno, že řidič se musí řídit údaji na značce, v dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu. Již z této platné vyhlášky vyplývá pro řidiče vozidla povinnost řídit se nejen údaji na značce či dodatkové tabulce, ale i údaji na parkovacím automatu. Protože se řidič vozidla, jehož provozovatelkou je žalobkyně neřídil těmito údaji, naplnil znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, čímž byla splněna podmínka § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Uvedené porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích nemělo za následek dopravní nehodu a byla tak splněna i podmínka § 125f odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu. Provozovatel vozidla (žalobkyně) tedy za předmětný správní delikt odpovídá.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení jeho vydání předcházející, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních bodů, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *se právnická nebo fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

Dle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

Pro posouzení žalobních námitek je rozhodné, že se v dané věci jedná o řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, ve kterém se zjišťuje, zda žalobkyně skutečně naplnila znaky skutkové podstaty správního deliktu, zda je za správní delikt odpovědná a nakonec se v něm rozhoduje o trestu za spáchaný protiprávní čin. Během správního řízení bylo prokázáno, že žalobkyně jako provozovatelka motorového vozidla nezajistila, aby při užití vozidla značky ■■■, RZ: ■■■, na pozemní komunikaci byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť blíže neustanovený řidič dne ■■■ v ■■■ hodin, dne ■■■ v ■■■ hodin a dne ■■■ v ■■■ s tímto vozidlem neoprávněně stál (parkoval) v ■■■ v ulici ■■■, v úseku označeném dopravní značkou IP 13c s dodatkovou tabulí E 8d - parkoviště s parkovacím automatem s úsekem platnosti a směrem umístění automatu - bez uhrazení příslušného poplatku, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a toto jednání vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobkyně skutková zjištění správních orgánů nespороvala, namítala však, že nařízení o regulaci parkování v místě, kde měl být spáchán přestupek přesně neurčeným řidičem, společně s rozhodnutím o změně informací na parkovacím automatu, respektive na dodatkové tabulce dopravního značení, jsou nicotným aktem. Příkazem na svislém dopravním značení uloženým na základě nicotného správního aktu proto dle názoru žalobkyně nebyl řidič vázán.

S ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozhodnutích ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98 a ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008 - 100, (všechna rozhodnutí soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), lze pro nyní souzenou věc konstatovat, že dopravní značení IP 13c s dodatkovou tabulí E 8d je opatřením obecné povahy, jelikož naplňuje jeho materiální znaky. Je tudíž správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že se na dopravní značku musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost. K tomu ovšem v době spáchání předmětného správního deliktu a dle obsahu správního spisu ani následně nedošlo. Z ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, jednoznačně plyne, že účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen se řídit mimo jiné i dopravními značkami. Pokud se řidič vozidla značky Ford, RZ: 2L3 3966 z nějakých důvodů domníval, že nebyl povinen předmětnou dopravní značku respektovat, jednalo se toliko o jeho soukromý názor, který mu však neumožňoval porušovat veřejnoprávní pravidla. Ze zákona o silničním provozu, prováděcích předpisů ani z jiných právních předpisů nelze dovodit, že by účastník provozu na pozemních komunikacích sám mohl činit soudy o zákonnosti dopravní značky a na základě svého hodnocení se rozhodnout, zda se zákazem vyjádřeným danou značkou bude či nebude řídit (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 17. 10. 2007, č. j. 54 Ca 4/2007 - 146 usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 1. 1998, sp. zn. I. ÚS 263/97 a zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009 - 83).

Dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu *je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*

Vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava řízení provozu na pozemních komunikacích, stanoví význam, užití, provedení a tvary dopravních značek a jejich symbolů. Svislé dopravní značení IP 13c je informativní značka provozní, která dle § 12 odst. 1 písm. p) této vyhlášky znamená „parkoviště s parkovacím automatem“ a označuje placené parkoviště, řidič se musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (v hodinách). Svislé dopravní značení E 8d je dodatkovou tabulkou a dle § 15 odst. 1 písm. h) vyhlášky znamená „úsek platnosti“ a vyznačuje úsek, pro který platí značka, pod níž je tabulka umístěna. Řidič vozidla, jehož je žalobkyně provozovatelkou měl povinnost se výše uvedeným dopravním značením řídit. Jak již vysvětlil správní orgán prvního stupně nařízení statutárního města Jablonec nad Nisou o placeném stání motorových vozidel na místních komunikacích na území města č. 1/2013 nemá vliv na umístění stávajícího dopravního značení, pouze upravilo nově režim parkování vozidel. Zpoplatněné parkoviště ulice ■■■ (úsek po křižovatku s ulicí Jehlářská – prostor, kde vozidlo provozované žalobkyní neoprávněně stálo), bylo spolu s několika dalšími zpoplatněnými parkovišti zařazeno mezi úseky, na něž se nevydávají parkovací karty a oblast lze užít pouze pro účely ve smyslu § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Žalobkyně namítá, že v místě provozuje komerční činnost a limity v užití parkovacího státní významně zasahují do její právní sféry a upozorňuje, že podle dřívějšího nařízení rady bylo možné v místě parkovat za poplatek na základě vydané karty celoročně. To však jednání řidiče vozidla značky ■■■, RZ: ■■■, jehož provozovatelkou žalobkyně je, neospravedlňuje. K tomu lze poukázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 57/2009 - 51, dle kterého se účastník silničního provozu musí řídit dopravním značením, a to i tehdy, „*když se mu to jeví jako nevhodné, nepohodlné či neúčelné. Porušení povinnosti řídit se dopravním značením není přestupkem pouze v případě okolností upravených v příslušných právních předpisech, tedy mj. v případě krajní nouze či nutné obrany (§ 2 odst. 2 zákona o přestupcích)*“. Taková situace ovšem v dané věci nenastala a žalobkyně ji ani netvrdila.

Předmětné dopravní značení je opatřením obecné povahy, o jehož zrušení není oprávněn rozhodovat správní orgán v řízení o správním deliktu. Správní orgány proto nepochybily, když nezkoumaly proces a způsob vydání jednotlivých právních předpisů, neboť to na projednávanou věc nemá zásadní vliv.

Lze tedy uzavřít, že na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně vyslovila s takovým postupem souhlas a žalovaný ve stanovené lhůtě nevyslovil svůj nesouhlas.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci

byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. srpna 2015

Mgr. Lucie Trejbalová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová